

Kerstvieruurtje ter herinnering aan Abbé Froidure

Op 12 december heeft de Federatie op initiatief van Mimi Gérard een kerstvieruurtje aangeboden aan de "anciens" die naaste medewerkers van Abbé Froidure waren. Tijdens deze ontmoeting bracht voorzitter Paul van der Straten Waillet de grote etappes van het leven van Edouard Froidure in herinnering. Hij legde vooral de nadruk op de doeltreffendheid en op de toewijding van de vroegere en de huidige medewerkers. Heel bijzondere aandacht werd gewijd aan "de ridders van

de Abbé" Francis Cattoir en Manu Debotz die onlangs overleden zijn. De voorzitter onderstepte de realisaties van het voorbije jaar en de toekomstige projecten. Bij een lekkere sandwich en een parelende schuimwijn stak het goed humeur iedereen aan. Het heimwee naar de realisaties van vroeger vermengde zich met de huidige activiteiten van de Federatie. Naar aloude traditie kreeg iedereen zijn kerstgeschenkje uit de handen van Jacques Sonnevillie, de afgevaardigd beheerder.

Daarna zette pater Simoens een kerstlied in met woorden aangepast aan Edouard Froidure en in koor herhaald door de aanwezigen. Die enkele momenten van sympathieke gastvrijheid hebben eens te meer bewezen welk uitzonderlijk man Abbé Froidure was. Meer dan 36 jaar na zijn overlijden heeft hij nog altijd zijn "fanclub" die voortgaat op de weg die hij aangewezen heeft om kansarme mensen te helpen.

Y.R. ○

Een groot project werd verwezenlijkt.

Copainpark dankt al haar weldoeners.

Dankzij de belangrijke inbreng van twee prive sponsors en van een hele reeks andere vrienden en weldoeners van Copainpark, hebben wij op 20 oktober

2007 zes nieuwe kamers kunnen inhuldigen. Zegt men niet dat kleine beken grote rivieren maken?

Voor dit belangrijk project hebben wij ook de belangstellende medewerking gekregen van de Federatie Abbé Froidure, van de Nationale Loterij, van de Fortis Foundation Belgium en niet te vergeten van de firma Euroclear die alleen de volledige kosten van het brandalarmsysteem voor haar rekening genomen heeft. Dat was niet voorzien bij de aanvang maar werd ons opgelegd door de brandweer. De firma Paint Trade Center schonk ons een groot deel van de verf en het schildersgerief voor onze verschillende schildersdagen.

Voor de meubilering zorgde in hoge mate het 4 sterrenhotel Sofitel Toison d'or dat zelf aan een volledige renova-

Een nieuwe kamer met nooduitgang.

tie begonnen was. Zo kregen wij een belangrijk lot muurbekleding, verlichtingsarmaturen en bedlampen.

Heel hartelijk dank aan iedereen voor die golf van edelmoedigheid waardoor Copainpark beter de jongeren die ons zijn toevertrouwd kan opvangen!

B. van Halle ○

EDITO

Beste vrienden, lezers van Infos Froidure,

Eerst en vooral wil ik U een heel goed jaar 2008 wensen. Moge dit jaar U geluk en gezondheid brengen en ook de kracht en de moed om de moeilijkheden van het leven aan te kunnen... Als U dit nummer van Infos Froidure inkijkt, hoop ik dat U hetzelfde gevoel van vreugde en voldoening ervaart als ik. Wij hebben inderdaad prachtige getuigenissen gekregen van "anciens" uit onze tehuizen die nu mensen zijn die het gemaakt hebben en goed in hun vel zitten... Dat is natuurlijk niet altijd zo, in de opvoeding zijn er ook mislukkingen! Maar wat een aanmoediging voor ons allemaal, opvoeders en weldoeners, bij het lezen van deze uitingen van dankbaarheid door jongeren en minder jongeren die in onze tehuizen verbleven hebben en nu op eigen benen staan. Jongeren in moeilijkheden opvangen en begeleiden is een werk van lange adem. Het veronderstelt natuurlijk materiële steun maar ook en vooral een onafgebroken morele ondersteuning. Dat is, ik verzeker het u, de voornaamste bekommernis van onze opvoeders. U kan vaststellen dat uw financiële hulp goed besteed wordt. Hartelijk bedankt.

Baron Paul van der Straten Waillet
Voorzitter

Samen met andere vrienden van Copainpark knipt Pierre Wustefeld, stichtend lid van de raad van bestuur, het lint van de gang door.

Bij deze gelegenheid werd het glas van de vriendschap aangeboden.

Sadah, een typisch Froidure traject.

Sedert zij Rwanda verliet in 1996 heeft Sadah nooit meer haar ouders teruggezien. Zij werd opgevangen in het begeleidingstehuis Prince Albert en ging later zelfstandig wonen met begeleiding van de voorziening Outremer. Zij heeft nu studies voor toerisme aangevat. Haar droom : een goed beroep hebben en- waarom niet- airhostess worden.

Sadah Sylla komt in 1996 aan in België samen met haar broer die vier jaar ouder is. Zij is negen jaar en komt uit Rwanda. Haar ouders blijven ginder en een tante bekommert zich om hen. Eerst worden de drie vluchtelingen samen met anderen opgevangen in het Klein Kasteeltje in Brussel. Al heel vlug wordt het nieuw gezinnetje naar Hasselt gestuurd. De negenjarige Sadah wordt naar school gestuurd in het vierde studiejaar." Ik sprak Engels en Swahili en begon eerst gedurende enkele maanden in het Nederlands en nadien in het Frans. Dat was nogal ingewikkeld want dat was het gewoon onderwijs en in het begin verstond ik niets. Gelukkig werd ik gehol-

pen door een logopediste." In Hasselt bekommert hun tante zich om hen gedurende enkele maanden." Daarna had zij er genoeg van om ons ten laste te hebben en is zij vertrokken. Het PMS heeft ons opgevangen en ons toevetrouwd aan het Rode Kruis. Daarna kwamen wij terecht in het internaat van het Parmentierpark."

ALLES OM TOEGANG TE KRIJGEN TOT HOGERE STUDIES

In het begeleidingstehuis Prince Albert, een voorziening van de Federatie Froidure, gaan de twee kinderen weer naar school begeleid door hun opvoeders." Ik herinner mij dat het moeilijk was maar al wat ik onthouden heb is dat ik geslaagd was." Als de broer van Sadah meerderjarig wordt gaat hij zelfstandig wonen."Wij werden heel dikwijls van elkaar gescheiden. In het park zat hij niet in dezelfde leefgroep en toen hij meerderjarig werd ging hij alleen wonen." Sadah is 7 jaar in het Parmentierpark gebleven. Als zij naar het middelbaar gaat stuurt het PMS haar in de richting medische verzorging. Zij wordt ingeschreven in de school Saint Vincent de Paul in de afdeling AFS (Familiale en Sanitaire Verzorging). "Ik heb mijn getuigenschrift van assistent-verzorgster behaald. Maar dat was helemaal niet wat ik wou doen. Ik heb dan een zevende jaar gedaan om toegang te

krijgen tot hogere studies en mijn droom die ik altijd gehad heb waar te maken: airhostess worden. Dit jaar ben ik mijn studies voor toerisme begonnen. Als ik dit jaar niet luk krijg ik volgend jaar geen steun meer van het OCMW." Tot het einde van haar studies krijgt Sadah 675 euro leefgeld per maand. Een deel van haar studiekosten zijn voor rekening van de integratiecel die financiële steun biedt aan schoolgaanden. Zij doet ook kleine studentenjobs.

DE BEGELEIDING VAN OUTREMER

Bij haar meerderjarigheid stuurt Sadah een brief naar Outremer met de vraag om begeleid te worden. Zij wordt aanvaard en Outremer helpt haar om een kot te vinden en helpt haar financieel de eerste tijd tot het OCMW dat overneemt. Stap voor stap leert zij zelfstandig te leven. "Ik ben zelf op zoek gegaan naar een appartement, ik heb geleerd mijn geld te beheren..." Maar Outremer blijft altijd een oogje in het zeil houden." Regelmatig organiseerde de voorziening etentjes voor alle begeleide jongeren, een gelegenheid om eens allemaal samen te zijn. Soms kregen wij ook wat etenswaren op het einde van de maand. Men hielp ons bij het verhuizen...Het was een goed team en men hield zich echt goed met ons bezig. Ik wist dat ik op hen kon rekenen." Om de zes maanden moest Sadah de begeleiding heropstar-

ten en een brief sturen met de gemotiveerde vraag om de begeleiding verder te zetten. En dan moest ze vooruit. Dat was twee jaar geleden. "Van Outremer kregen wij een sleutelhanger met de afbeelding van een dier dat bij onze persoonlijkheid past. Ik kreeg er één met een olifant. Tegenwoordig probeer ik nog een beetje contact te houden met hen via e-mail.

HAAR FAMILIE IS HIER

Nieuws van haar familie uit Rwanda is eerder zeldzaam. "Ik heb mensen ontmoet die met ons leefden in Rwanda. Zij brengen nieuws mee over de familie maar ik heb heel weinig contact met mijn ouders." Sinds haar aankomst in België is Sadah nooit teruggekeerd naar haar geboorteland. Zij heeft zich goed geïntegreerd in haar adoptieland en zij voelt zich hier thuis. "Het was heel hard toen ik hier aankwam maar ik had geen keuze. Dat heeft mij sterk gemaakt, meer dan mijn vrienden, denk ik. Maar ik voelde mij niet echt anders dan zij. Ik deed alsof en ik vertelde niet wat er gebeurde. Ik fantaseerde en vertelde over neven en nichtjes, over een hele familie met vrienden terwijl ik hier helemaal geen familie had." Vandaag zijn haar vervangfamilie en haar vrienden... in Brussel. En zij voelt zich Belg meer dan Rwandese.

LDO

GETUIGENIS:

"Hallo, hier ben ik weer!"

Dag allemaal,

Ik ben Giovanna Marchesin. In 1987 kwam ik met mijn broertje Francesco (Kiko) naar de Petits Sapins de Waterloo en wij zijn er ongeveer twee jaar gebleven. Ik wou de groeten doen aan de opvoeders, aan de directrice en de sociale assistente die mijn pad gekruist hebben en die mij bij de hand genomen hebben toen ik het zo hard nodig had. Hallo Bernard, Françoise, Michèle, Mathias, Dominique Vermeire en die goede Franco, en ook Muriel aan wie ik het recept van de Waterzooi te danken heb. Ik weet dat Paule niet meer bij jullie is want ik heb haar later teruggezien in Jette bij zuster Thérèse in het

Montfort Center.

Ik denk dikwijls aan jullie en aan dat fantastisch tehuis waar ik de levensregels geleerd heb die nu in mijn huis het leven van mijn kinderen regelen. Vertrouwen, regelmaat, orde, volharding, respect, hygiëne, verdraagzaamheid, zelfoverwinning, al die waarden blijven bij mij ingeprent. Twintig jaar nadien ben ik nog niets vergeten. Ik blijf overigens in regelmatig contact met mijn onderwijzer van de Chenoisschool, mijnheer Marchi, die overigens twee van mijn lotgenoten uit de Petits Sapins, David en Alexandre, geadopteerd heeft. Sedert vijf jaar woon ik in de Haute-Savoie, een streek die ik zo tof vond tijdens de sneeuwklassen met niemand minder dan mijnheer Marchi. Ik

kreeg de kans om een filiaal van mijn bedrijf te openen en overgeplaatst te worden naar Genève. Ik woon vlak bij de grens met Zwitserland.

De Petits Sapins betekenden voor mij : een opvang, een thuis en een loopbrug die mijn springplank geworden zijn. Bij elke twijfel keer ik terug naar die basisopvoeding die ik van mijn ouders niet had kunnen krijgen... Ik ben echt veel verschuldigd aan de Petits Sapins... Wel ik hoop dat jullie kunnen blijven kinderen helpen. Mijn verblijf in de Petits Sapins heeft echt mijn leven "gered".

Oprecht dankbaar,
Giovanna

DE FEDERATIE ABBÉ FROIDURE BEDANKT U

VOOR UW WELWILLLENDE STEUN

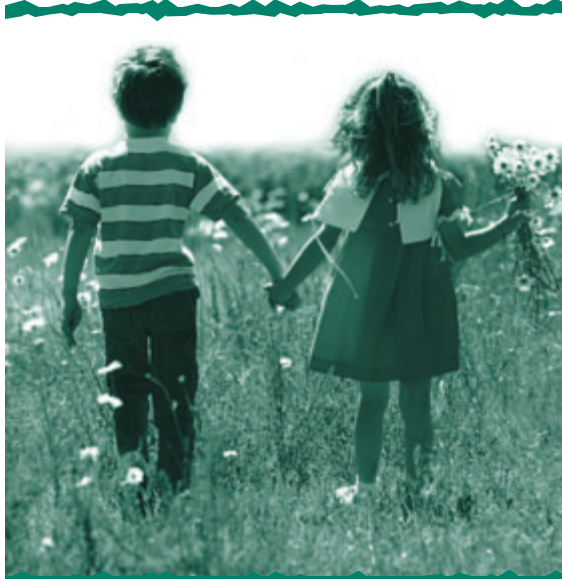
PARMENTIERLAAN 19/4 1150 BRUSSEL • TEL (02) 771 08 10 FAX (02) 771 22 02

MET UW GIFTEN IS HUN TOEKOMST VEILIG

Een aantal voorzieningen voor kansarme kinderen in het hele land, zijn bij de Federatie aangesloten.

210-0398955-46

Fiscale vrijstelling vanaf 30 €

INFOS FROIDURE

voorzitter :

Baron Paul van der Straten Waillet

afgevaardigd beheerder :

Jacques Sonnevile

hoofdredacteur :

Yves Rigo

redacteur :

Laure d'Oultremont

vertaling :

Bert Weekers / Rik Verboren

lay-out :

Anne de Wolf / Mircea Stefan

redactie / administratie / publiciteit:

PARMENTIERLAAN 19 BUS 4
1150 BRUSSEL

TEL (02) 771 08 10

FAX (02) 771 22 02

e-mail: froidure@skynet.be

Website: www.froidure.be

210-0398955-46

F.A.F. KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 30 €.

Als lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, verzekeren wij u transparante rekeningen en toegang tot informatie